

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/1/2018
Identifikačné číslo spisu:	4015898557
Dátum vydania rozhodnutia:	15.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4015898557.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci povinného C. N. v konaní podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na neverejnom zasadnutí konanom 15. februára 2018 v Bratislave, o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 5. decembra 2017, sp. zn. 1 Ntc 23/2015, rozhodol

rozhodol:

I.) Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa uznesenie Krajského súdu v Nitre z 5. decembra 2017, sp. zn. 1 Ntc 23/2015, z r u š u j e .

II.) Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. rozsudok Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2015, sp. zn. 1 Ntc 23/2015, v rozsahu, v akom bol povinnému C. N., narodenému XX. C. XXXX v E., trvale bytom H., občanovi Slovenskej republiky podľa § 13 ods. 2, ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 56 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 223,50 € sa n e v y k o n á.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 28. októbra 2015, sp. zn. 1 Ntc 23/2015, podľa § 13 ods. 1 zákona 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozhodnutie Obvodného súdu Aschaffenburg (ďalej len „nemecký súd“) zo 6. novembra 2014, sp. zn. 306 Cs 110 Js 11826/14, ktorým bol povinný C. N. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným z trestného činu vylákania služby podľa § 265a ods. 1, ods. 3, § 248a Trestného zákonníka Spolkovej republiky Nemecko a odsúdený k peňažnej sankcii vo výmere 150 € a povinnosti nahradiť súdne trovy vo výške 73,50 €, spolu teda 223,50 €, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Podľa § 13 ods. 2, ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 56 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil peňažný trest vo výmere 223,50 €. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 12. decembra 2015 (č. l. 71 a nasl.).

Dňa 29. decembra 2015 krajský súd povinného N. vyzval, aby v lehote 15 dní zaplatil peňažný trest (č.

l. 86); dňa 9. mája 2017 Krajský súd v Bratislave (justičná pokladnica) oznámil krajskému súdu, že zaplatenie predmetnej sankcie neeviduje (č. l. 104).

Dňa 15. novembra 2017 bolo krajskému súdu doručené oznámenie Ministerstva spravodlivosti Spolkovej republiky Nemecko, podľa ktorého, v zmysle nemeckej právnej úpravy došlo s účinnosťou od 29. novembra 2017 k premlčaniu výkonu trestu, a teda k tomuto dátumu berú späť svoju žiadosť o výkon rozhodnutia (č. l. 105).

Dňa 5. decembra 2017 vydal krajský súd uznesenie sp. zn. 1 Ntc 23/2015, ktorým podľa § 23 zákona č. 183/2011 Z. z. s poukazom na § 290 ods. 1 Tr. por., § 281 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. per analogiam, konanie vedené na tomto súde o uznaní a výkone rozhodnutia proti povinnému C. N. zastavuje, keďže trestné stíhanie je premlčané.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) 11. decembra 2018 sťažnosť, ktorú podaním z 23. januára 2018 bližšie odôvodnil.

Uviedol, že v tejto veci bolo uznávacie konanie právoplatne skončené 12. decembra 2015, a preto napadnuté uznesenie, ktorým bolo to isté konanie kvôli premlčaniu zastavené je nelogické a v konečnom dôsledku aj nezákonné. Aj z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom pre jeho vydanie bolo premlčanie výkonu trestu a nie premlčanie trestného stíhania.

Krajský súd nesprávne aplikoval § 23 zákona č. 183/2011 Z. z., keďže mal postupovať podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona a (len) vyhotoviť opatrenie o tom, že rozhodnutie o peňažnej sankcii sa nevykoná, nakoľko bol justičným orgánom štátu pôvodu informovaný, že tam došlo k premlčaniu výkonu trestu. O tejto skutočnosti mal krajský súd následne v zmysle § 15 písm. f) zákona č. 183/2011 Z. z. informovať justičný orgán štátu pôvodu. Keďže krajský súd nemal vydávať žiadne meritórne rozhodnutie a už vôbec nie vydávať rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, prokurátor navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil.

Sťažnosť, ako aj kompletný spisový materiál, bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložená 2. februára 2018.

Najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 183/2011 Z. z. súd príslušný podľa odsekov 2 a 3 rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. súd nevykoná rozhodnutie o peňažnej sankcii, ak bola povinnému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že súd nevykoná rozhodnutie o peňažnej sankcii, okrem iného, aj vtedy, ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu nastala skutočnosť, v dôsledku ktorej sa také rozhodnutie stalo (tam - v štáte pôvodu) nevykonateľným. Takouto skutočnosťou je uplynutie premlčacej lehoty pre výkon peňažnej sankcie, ku ktorej podľa vyjadrenia nemeckého súdu došlo ešte 29. novembra 2017.

Z uvedeného je tak zrejmé, že právnym následkom oznámenia nemeckého súdu je, že k výkonu uloženého peňažného trestu nemožno na Slovensku pristúpiť, resp. v ňom ďalej pokračovať. V žiadnom prípade však takéto oznámenie nemôže rezultovať do zastavenia nostrifikačného uznávacieho konania, ktoré, ako na to správne poukázal prokurátor, bolo rozsudkom krajského súdu právoplatne skončené.

Bez ohľadu na to, aj (faktickému) skončeniu výkonu peňažného trestu - podobne ako v iných prípadoch podľa § 14 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. (napr. v prípade udelenia amnestie podľa § 23 zákona č. 183/2011 Z. z. v spojení s § 474 Tr. por.), resp. upusteniu od výkonu peňažného trestu podľa § 14 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. (primerane § 432 a nasl. Tr. por.), musí predchádzať rozhodnutie súdu vo forme uznesenia. Nejde teda len o vydanie opatrenia, ktorým súd organizačno-technicky upraví spôsob výkonu rozhodnutia tak, že ho vlastne nevykoná (§ 10 ods. 19 Tr. por.). Takéto opatrenie by ani nebolo spôsobilé privodiť zastavenie konania, keďže v prípade uloženého peňažného trestu ide podľa § 13 ods. 6 zákona č. 183/2011 Z. z. o súdnu pohľadávku a jej správcom je Justičná pokladnica, ktorá nútený výkon rozhodnutia môže zastaviť len zo zákonných dôvodov (v tomto smere viď § 10a ods. 1 písm. b) zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Na podklade týchto úvah dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie je nezákonné, a preto ho podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 14 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. sa krajským súdom uložený peňažný trest nevykoná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.